

တစ်ခါက မြို့တစ်မြို့မှာ တရာတ်ကြီးအရှင်တို့လင်မယားနှစ်ယောက် နေထိုင်ကြသတဲ့။ တရာတ်ကြီးလင်မယားနှစ်ယောက်အီမံ့မယ်မချောလေးကပါ လာရောက်နေထိုင်လို့ တရာတ်ကြီးမှာ အသက်ရှည်နေရပါသတဲ့။ မိန့်မဖြစ်သူက တစ်ဖြည့်ဖြည့်း အဆုံးကျလာတဲ့ အပြင် ရုပ်ရှည်ပိုင်းဆိုင်ရာပါ လုပ်မှုလျော့ရုလာတာနဲ့အမျှ တရာတ်ကြီးအရှင်ခင်များ ဓယ်မဖြစ်သူရဲ့အလုကိုသာ တစ်နေ့တစ်နေ့ စိတ်ဝင်စားလာတော်ဘာပေါ့။ ဒါကို မိန့်မထုပ်သူကလဲ ရိပ်စိတာပေါ့။ ယောက်ကျားဘဲများ။ ဘယ်နေ့မတုန်း။ တစ်နေ့တစ်နေ့ ဓယ်မထုပ်သူရဲ့ ဖော်ကြီးကို မိန့်မထုပ်သူရဲ့ သက်ပြင်းတွေချလိုက်၊ စိတ်ထဲက ပစ်မှားလိုက်နဲ့ ငန်ကြီးခင်များ နေ့တိုင်းကို ကြိတ်မနိုင်ခဲ့မရတွေ ဖြစ်နေပါ ရောလားခင်များ။

တစ်နေ့မတော့ မိန့်မလုပ်သူက ပြောလာပါသတဲ့။ “ က ကိုတရာတ်ကြီးရေ ကျွန်မတော့ဖြင့် အကြောင်းပေါ်လို့ နယ်ခရီးထွက်ရတော့မယ်။ ရှင့်ဖြင့် အပန်းမကြိုးဘူးဆိုလိုင်ဖြင့် ဆိုင်စောင့်ရှင်းသာ အီမံ့မှာနဲ့ပါတော့၊ ကျွန်မတော့ နောက်သုံးရက်လောက်ဆိုယ် ခရီးထွက်မယ် ” လို့ အသိပေးတာပေါ့ကျယ်။ အကွက်ကောင်းကိုစောင့်နေတဲ့ မှသိုးကြီး ကိုတရာတ်ကတော့ ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင်နဲ့။ “ အင်း ကောင်းလေ့ ကောင်းလေ့၊ နိုးပေမယ့် လူညီမလေးလဲ ပေါ်စွားလေ၊ ဝနဲ့အီမံ့မှာကျွန်ခဲ့လို့ မိဖစ်ပူးဆင်လယ် ” လို့ တရာတ်သံ့ဝဲလေးနဲ့။ မိန့်မလုပ်သူက “ ရုပါတယ်တရာတ်ကြီးရယ်၊ ရှင့်ကို စိတ်ချပါတယ် ” လို့ပြောပြီး ခရီးထွက်ပို့ကိုသာ ပြင်သတဲ့ကျယ်။

ဒါပေမယ့် ခရီးတကယ်ထွက်တဲ့နေ့ကျတော့ ယောက်ကျားလုပ်သူကိုလှည်ဗွက်လုပ်သွားတာကို တရာတ်ကြီးခင်များ မသိလိုက်ရှာဘူး။ ဘယ်လို့များ လူည်ဗွက်လုပ်သွားသလဲဆိုတော့ မိန့်မလုပ်သူက ခရီးတကယ်ထွက်ချင်ယောင်ပြီး ဘူ့နေရာမှာ ညီမြှင့်ဖြစ်သူကို အစားထိုးလွတ်လိုက်သတဲ့။ သူကတော့ ညီမြှင့်ဖြစ်သူနေရာစွာနေခဲ့ပြီး ညီမြဲပြင်ဆောင်ထဲမှာအပိုင်နေ့သတဲ့။

ညျေရောက်တော့ တရာတ်ကြီးကဲရဲဆေးလေးနဲ့ကိုတင်လာပြီး ဓယ်မလုပ်သူရဲ့ ပြင်ဆောင်နားကို ကပ်လာသတဲ့။ ဒါကို အထဲက မိန့်မကလဲ ပြင်တယ်။ ဘာလုပ်မလဲ စောင့်ကြော်နေတာပေါ့။ သိတ်မကြာလိုက်ပါဘူး။ တရာတ်ကြီးပြင်ဆောင်ထဲ ဝင်လာပါပြီ။ မိန့်မလုပ်သူက အလိုက်သင့် လေးပြုခဲ့လိုက်တယ်။ စောင်ကိုလဲ ခေါင်းမှုမြဲထားတာပေါ့။ တရာတ်ကြီးများ ဘယ်အရှင်ကတည်းက ပြောင်းနေရလို့လဲ မသိပါဘူး။ ခင်များမှာ အရှင်သိတ်မဆုံးနိုင်ရှာဘဲ စောင်ကိုလှန်၊ ထမိန့်ကိုလှန်၊ ပြီးတော့ အပေါ်က တက်မှာက်ပါလေရော့။

တရာတ်ကြီးခင်များ ကြာကြာမလုပ်လိုက်ရဘူး။ ပြီးသွားတာပေါ့။ ပြီးတာအပြင်မနေဘူး။ အပေါ်ကနေမဆင်းသေးဘဲနဲ့။ စိမ်ထားပြီး ပြောလိုက်သေးတယ်။ “ အားပါးအားပါး ကောင်းလို့စာ ညီမြှင့်လေးရာ.... ဝီးမနဲ့လော့ စီမြှာစီး ” တဲ့။

ဒါနဲ့အောက်ကမိန့်မကလဲ ဒေါသွေက်ပြီး “ဟင် ဘာ ၁ မီးမနဲ့ စီမြှာစီးလဲ ဟင် ” အဲဒါင်းဘဲဟဲလို့ မိန့်မက ထပြီးပြောတော့ တရာတ်ကြီးမှာ ပါးစပ်လေးဟာ၊ အံအားသင့်ပြီး ပြောလိုက်တာကတော့

သော်...၎ မိုးမလား.... အင်း စင်လော့ စင်လား... ဇာကြောင့်မို့ ကောကော ဟာစာစာ နဲ့ တဲ့ခင်များ။

နှင့်လန်းချမ်းမြေ့ပါစော့။